

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1587/2497

พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี และนางสาวยู๋เจิ้ง เจี้ยตระกูล โจทก์ นายถนอม โพธิ์ธีรฤทธิ์ 1, นายกัมหรือทิม พลายยังที่ 2, นายจำลอง เมฆพะยัณฑ์ 3, นายย้วย สุชาติ ที่ 4, นายลบ ปิ่นแก้วที่ 5 จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 142, ป.อ. มาตรา 276

## ย่อ / หลักกฎหมาย

อัยการและผู้เสียหายต่างอุทธรณ์ด้วยกัน โดยผู้เสียหายขอให้ศาลอุทธรณ์อย่ารอลงโทษแก่จำเลย อัยการขอให้ศาลอุทธรณ์ลงโทษให้หนักขึ้น ดังนั้นศาลอุทธรณ์มีอำนาจพิพากษาตามคำขอของอัยการได้ ไม่เป็นการเกินคำขอ

## คำพิพากษา

คดีขึ้นมาสู่ศาลฎีกา เฉพาะจำเลยที่ ๑ ซึ่งโจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ เป็นกำนันตำบลบ้านกุ่ม ได้สมคบกับจำเลยที่ ๒ ถึง ๕ ใช้มีดและปืนขู่เข็ญและใช้กำลังกายฉุดคร่านางสาวยู๋เจิ้ง และหน่วงเหนี่ยวกักขังเพื่อการอนาจาร ขอให้ลงโทษตาม ก.ม.ลักษณะอาญา ม.๒๖๘, ๒๗๐, ๒๗๖ จำเลยที่ ๑ ปฏิเสธจำเลยนอกนั้นรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทุกคนมีความผิดตามมาตรา ๒๖๘, ๒๗๐, ๒๗๖ แต่ให้ลงโทษตามมาตรา ๒๗๖ ซึ่งเป็นบทหนัก ให้จำคุกจำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๑ ปี แต่ให้รอลงโทษไว้ อัยการอุทธรณ์ขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ให้หนักไม่รอลงอาญา ผู้เสียหายอุทธรณ์ขออย่ารอลงอาญาแก่จำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๑ อุทธรณ์ขอให้ยกฟ้อง ศาลอุทธรณ์แก้ไขจำคุกจำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๒ ปี จำเลยที่ ๑ ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่าผู้เสียหายอุทธรณ์ ขอให้ลงโทษจำเลยโดยไม่รอลงโทษ ผู้เสียหายไม่ได้ขอให้ลงโทษหนัก แต่อัยการขอให้ลงโทษหนัก จึงถือเอาคำขอของอัยการเป็นหลักในการวินิจฉัยคดีได้ไม่เกินคำขอเพราะความผิดตามมาตรา ๒๗๖ ไม่ใช่ความผิดส่วนตัว พิพากษายืน

## องค์คณะ

มณูกันย์วิมลสาร · พิบูลย์ไอศวรรย์ · ประศาสน์วินิจฉัย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1587/2497>